

opretholde dette, er det den svage, nemlig Køberen, det gaar ud over.

Til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) skal jeg sige: At det ærede Medlem, som er af en gammel juridisk Slægt — saa vidt jeg ved, var hans Fader en anset Jurist, og det ærede Medlems Søn bliver det forhaabentlig —, ikke kender Ordet „synbar“, som er almindelig ikke blot i Lovsproget, men i alle Rets-systemer — f. Eks. er det almindeligt at tale om „synbare Servitutter“ —, overrasker mig. Det skulde være underligt, om det ærede Medlem ikke havde hørt enten sin Fader eller sin Søn bruge dette Udtryk, der er saa almindelig anvendt i Lovsproget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 4 af et *Mindretal* (P. E. Hansen, Lillelund, Markvorsen, Mikkelsen, Pinstrup, L. Rasmussen [Ribe Amts 4de Valgkreds] og Sporon-Fiedler) (se Tillæg B. Sp. 2144)

forkastedes med 40 Stemmer mod 25.

Ændringsforslag til § 4 af et *Flertal* (Gunnar Fog-Petersen, Hauge, Jessen, Kofoed, Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds], Johannes Pedersen, E. Rasmussen og L. D. Rasmussen)

vedtoges med 52 Stemmer mod 3 (12 tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1115; Udval-

gets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2145).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (A. C. Meyer): Det høje Landsting har foretaget nogle Ændringer i det her i Tinget ved tredje Behandling vedtagne Forslag til Lov om Naturfredning, og hvor disse Ændringer er af principiel Natur, er de Forringelser af Lovforslaget. Jeg skal nævne de to vigtigste af disse. Den første Ændring er foretaget i § 1, hvor der tales om „mod fuld Erstatning“. I Folketingets Lovforslag stod der i § 1, 2det Stykke: „Endvidere kan der aabnes Adgang til at færdes i Naturen paa Steder, hvor saadan Færdselsret af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden“ o. s. v. Her har det høje Landsting føjet Ordene „mod fuld Erstatning“ ind, saa at Stykket nu lyder: „Endvidere kan der mod fuld Erstatning aabnes Adgang“ o. s. v. Det forekommer mig, at man oppe i det høje Ting i lidt for høj Grad har kølet for dette Udtryk: „mod fuld Erstatning“. Jeg forstaar det imidlertid vel. Landstinget er jo i fortrinlig Grad en Repræsentation for Storbesiddelsen, og det har maaske ment, at man var ved at træde Besiddelsen for nær, naar man nu vil tilbagegive Almenheden noget, som i Tidens Løb var gaaet ind under Brugs- og Ejendomsret, men som oprindeligt ingenlunde har tilhørt Ejer og Bruger, men været Almenhedens Ret.

Naar man nu imidlertid er kommet ind paa denne Bestemmelse om „fuld Erstatning“, kunde man fristes til ved denne Lejlighed, hvor Sagen foreligger til endelig Afgørelse, at beskæftige sig noget med Spørgsmaalet: den ukrænkelige Ejendomsret — „hellig“ er den ikke blevet endnu, men ukrænkelig er den efter Grundloven —, og jeg maa da sige, at Storbesiddelsens Opstaaen — og det er navnlig Storbesiddelsen, der her er Tale om, de store Skovejere f. Eks. — kan dog ikke altid føres tilbage til Besidderens Arbejdsydelse, Snilde eller Idérigdom, vel endog i de færreste Tilfælde maa den siges at skyldes disse Egenskaber hos ham, det er det sociale og det tekniske Fremskridt, der oftest skaber de store Værdiforøgelser, og ikke den enkelte Mands Snilde, Ideer eller Arbejdsdygtighed — al Anerkendelse i øvrigt for disse, ogsaa hvor